

Arrest

nr. 317 904 van 4 december 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten P. ENGELN en K. BOSMANS
Rijksweg 358
3630 MAASMECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Italiaanse nationaliteit te zijn, op 21 februari 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 25 januari 2024 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot de vaststelling van het rolrecht van 1 maart 2024 met referentienummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 13 november 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 21 november 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 10 februari 2021 een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving.

1.2. Op 14 juli 2021 werd verzoeker in het bezit gesteld van een EU-kaart.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 25 januari 2024 de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing, die verzoeker op 31 januari 2024 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 42 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 gelezen in combinatie met artikel 69 ter van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van Naam: [S.G.], Nationaliteit: Italië, [...].

Reden van de beslissing:

Betrokkene diende op 10.02.2021 een aanvraag tot verklaring van inschrijving (bijlage 19) in als werknemer in loondienst. Ter staving van zijn aanvraag legde betrokkene een arbeidscontract van onbepaalde duur inclusief loonfiche voor. Op 07.05.2021 werd betrokkene in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving en op 14.07.2021 van een EU-Kaart.

De Dienst Vreemdelingenzaken werd ingelicht door de POD Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding, Sociale Economie en Grootstedenbeleid dat betrokkene financiële steun ontvangt van het OCMW. Overeenkomstig artikel 42bis, §1 van de wet van 15.12.1980 kan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde controleren of er nog steeds aan de naleving van de verblijfsvoorwaarden wordt voldaan. Op 20.11.2023 werd er daarom een brief verstuurd aan de gemeente met de vraag om betrokkene uit te nodigen om nieuwe bewijsstukken voor te leggen aangaande de huidige economische situatie of bestaansmiddelen. Betrokkene werd op 24.11.2023 in kennis gesteld van deze beslissing en legde nadien volgende bewijsstukken voor: een Inschrijvingsbewijs bij de VDAB en een attest van sociale uitkering.

Uit nazicht van het dossier en navraag bij de databank van de RSZ blijkt dat er voor betrokkene op 29-12-2020 een dimona melding geregistreerd werd. Deze werd echter geannuleerd op 17-11-2021. Betrokkene kan het verblijfsrecht als werknemer niet behouden (art. 40 §4, 1e lid 1° van de wet van 15.12.1980). Betrokkene kan ook geen toepassing genieten van de uitzonderingsgronden van art. 42 bis §2, 2° of 3° van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht te behouden als werknemer.

Betrokkene legt ook een attest voor waaruit blijkt dat hij deels (15%) arbeidsongeschikt is. Er dient opgemerkt te worden dat deze arbeidsongeschiktheid geen grond kan zijn om overeenkomstig art. 42bis § 2, 1° van de wet van 15-12-1980 de beëindiging van het verblijfsrecht te beletten. Er is namelijk geen sprake van artikel 40 § 4, 1ste lid, 1° waarnaar er verwezen wordt in artikel 42bis § 2, 1° van de wet van 15-12-1980. Uit onderzoek van het administratief dossier blijkt namelijk dat de dimona melding die doorgegeven werd aan de RSZ op 29-12-2020 geannuleerd werd op 17-11-2021. Betrokkene toont ook niet aan de hoedanigheid van werkzoekende te bezitten. Er blijkt namelijk nergens uit zijn administratief dossier dat hij een reële kans op een tewerkstelling maakt. Betrokkene toont ook niet aan een zelfstandige activiteit in België uit te oefenen en ook uit onderzoek van het administratief dossier blijkt eveneens dat betrokkene niet aangesloten is bij een sociale kas voor zelfstandigen.

Zoals reeds aangehaald toont betrokkene ook niet aan de hoedanigheid van werkzoekende te bezitten aangezien hij niet aantoonde een reële kans op tewerkstelling te maken, dit desondanks het feit dat hij een bewijs van inschrijving als werkzoekende van de VDAB voorlegt.

In de hoedanigheid van werkzoekende dient betrokkene namelijk, overeenkomstig art. 50 §2, 3° (KB 08.10.1981) ten eerste aan te tonen dat hij ingeschreven is bij de VDAB of gesolliciteerd heeft en ten tweede dient hij te bewijzen dat hij een reële kans maakt op tewerkstelling. Betrokkene toont aan de hand van de voorgelegde bewijsstukken wel aan dat hij aan de eerste vereiste voldoet gezien hij ingeschreven is bij de VDAB als werkzoekende. Hij maakt echter niet aannemelijk een reële kans te maken op een nieuwe tewerkstelling. Een inschrijving bij de VDAB op zich geeft geen enkele garantie op tewerkstelling. Hiervoor zijn er meerdere elementen nodig zoals een actieve zoektocht naar een job, de juiste inzet, motivatie, werkbereidheid,.... Betrokkene legt geen enkel bewijsstuk voor waaruit blijkt dat hij effectief solliciteert naar een job. Er valt dan ook niet vast te stellen dat betrokkene actief op zoek is gegaan naar een job. Dit geeft weinig vertrouwen aangaande de inzet en motivatie van betrokkene om aan de slag te willen gaan. Nergens in het dossier is enige informatie terug te vinden betreffende sollicitaties, een succesvol afgeronde sollicitatieprocedure of een concreet voorstel van een werkgever of andere bewijzen die een inschakeling op de Belgische arbeidsmarkt garanderen en een reële kans op tewerkstelling aantonen. Er moet dan ook besloten worden dat betrokkene niet afdoende heeft aangetoond een reële kans te maken op tewerkstelling waardoor het verblijfsrecht als werkzoekende (art.40 §4, 1e lid 1° - wet 15.12.1980) ook niet kan behouden blijven.

Uit de voorgelegde bewijsstukken blijkt eveneens dat betrokkene een vergoeding ontvangt i.k.v. een arbeidsongeval, wat ons ertoe brengt eveneens te onderzoeken of hij het verblijfsrecht als beschikker van voldoende bestaansmiddelen kan behouden.

Om het verblijfsrecht te kunnen behouden als beschikker van voldoende bestaansmiddelen moet betrokkene aantonen te voldoen aan de voorwaarden opgenomen in artikel 40 § 4, tweede lid van de wet van 15-12-1980, zijnde: "Bedoelde bestaansmiddelen moeten minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder

hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die ten zijne laste zijn.”

Overeenkomstig artikel 40 § 4, 1ste lid, 2° van de wet van 15-12-1980 dient een beschikker van voldoende bestaansmiddelen aan te tonen te kunnen voorkomen ten laste te vallen van het sociale bijstandstelsel.

Wanneer we de inkomsten bekijken die betrokkene i.k.v. zijn arbeidsongevallenvergoeding ontvangt dienen we vast te stellen dat betrokkene niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt overeenkomstig bovenstaande artikelen van de wet van 15-12-1980.

Ongeacht de persoonlijke uitgaven, is het bedrag van het leefloon onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend, het strikte minimum. Het bewezen inkomen ligt onder dit bedrag.

Dat betrokkene niet over voldoende bestaansmiddelen beschikt aan de hand van zijn ongevallenvergoeding om in zijn levensonderhoud te voorzien blijkt eveneens uit het feit dat hij zich diende te wenden tot het OCMW om in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien. Aangezien deze bestaansmiddelen ter beschikking gesteld worden door de Belgische overheid en hij al sinds 01-09-2022 leefloon ontvangt, dient te worden vastgesteld dat hij niet aan de voorwaarden voldoet zoals voorzien in art. 40, §4 van de wet van 15.12.1980 en daarenboven een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk.

Het spreekt voor zich dat betrokkene onmogelijk het verblijfsrecht kan behouden in de hoedanigheid van beschikker van voldoende bestaansmiddelen.

In hoeverre betrokkene eventueel zou voldoen aan de voorwaarden om in een andere hoedanigheid, overeenkomstig art. 40 § 4 van de wet van 15-12-1980, het verblijfsrecht te behouden, kan bij gebrek aan bewijzen hiervan niet worden vastgesteld.

Gezien de elementen in het dossier, dient er overeenkomstig art. 42 bis §1 van de wet van 15.12.1980 een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht van betrokkene.

Er werden geen afdoende relevante documenten voorgelegd naar aanleiding van de hierboven vermelde uitnodigingsbrief van Dienst Vreemdelingenzaken d.d. 20-11-2023 (betekend op 24-11-2023) waarbij betrokkene werd gevraagd eventuele humanitaire elementen toe te lichten overeenkomstig art. 42 bis § 1, 3e lid van de wet van 15-12-1980 waarmee rekening dient gehouden te worden bij de beoordeling van het dossier. Bijgevolg is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn gevolg te geven aan deze intrekking van het verblijfsrecht. Betrokkene legt wel een attest voor waaruit blijkt dat hij een arbeidsongevallenvergoeding ontvangt en 15% arbeidsongeschikt is, maar hieruit blijkt niet dat betrokkene zich niet kan verplaatsten of dat hij in het land waar hij legaal kan verblijven niet de nodige zorgen zal kunnen ontvangen. Bijgevolg is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn gevolg te geven aan deze intrekking van het verblijfsrecht.

Ook valt er op geen enkele wijze vast te stellen dat betrokkene in de onmogelijkheid is om ondanks de arbeidsongeschiktheid van 15% alsnog te voldoen aan een van de voorwaarden overeenkomstig artikel 40 § 4, 1ste lid van de wet van 15-12-1980 of de uitzonderingsgronden overeenkomstig artikel 42bis § 2 van de wet van 15-12-1980. Er blijkt nergens uit de voorgelegde bewijsstukken dat betrokkene bijvoorbeeld in de onmogelijkheid is om te werken en op deze manier zelf in zijn levensonderhoud te voorzien zonder hierbij het sociale bijstandstelsel te moeten belasten.

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met artikel 42bis § 1, 3e lid van de wet van 15-12-1980. Zo is de duur van het verblijf niet van die aard om de bindingen met het land van herkomst te verliezen. Er werd evenmin afdoende aangetoond door betrokkene dat zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezinssituatie en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk een mogelijke belemmering vormen of een dermate ernstig belang vertegenwoordigen voor betrokkene waardoor hij zich in de onmogelijkheid zou bevinden om gevolg te geven aan deze beslissing. In de hoedanigheid van EU-burger moet hij evengoed in de eigen lidstaat of in een andere lidstaat waar hij aan de verblijfsvoorwaarden voldoet zich kunnen vestigen, zich kunnen integreren, medische verzorging kunnen genieten, een gezinsleven of economische activiteit kunnen uitbouwen.

Hierbij werd rekening gehouden met de in artikel 42bis § 1, 2° van de wet van 15-12-1980 vermelde omstandigheden. Betrokkene toont niet afdoende aan wat de oorzaak is van zijn langdurige belasting van het sociale bijstandstelsel en gezien betrokkene reeds sinds 01-09-2022 financiële steun geniet is het niet onredelijk te stellen dat zijn situatie geen tijdelijk karakter betreft.

Betrokkene toont op geen enkele wijze aan dat hij zich inspant om iets te veranderen aan zijn situatie door bijvoorbeeld actief naar werk te zoeken. Tevens toont hij niet aan dat hij bijvoorbeeld op geen enkele manier in staat is om te werken of op een andere legale manier in zijn eigen levensonderhoud te kunnen voorzien.

Er zijn geen indicaties in het dossier terug te vinden die er op wijzen dat de situatie van betrokkene een tijdelijke situatie betreft. Hij ontvangt een arbeidsongevallenvergoeding n.a.v. een arbeidsongeval waardoor hij 15% arbeidsonbekwaam is. Het is duidelijk dat deze uitkering onvoldoende is om in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien. Er is geen enkele indicatie in het dossier waaruit blijkt dat er hieromtrent weldra verandering zal komen in de situatie van betrokkene. Men kan dus weldegelijk stellen dat betrokkene een langdurige en onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het rijk en dat er geen sprake is van een tijdelijk karakter.

Deze beslissing kan na het verstrijken van de beroepstermijn of bij een eventueel beroep, na uitspraak waarbij het beroep wordt afgewezen, gevolgd worden door een verwijderingsmaatregel."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder werpt op dat het ingestelde beroep onontvankelijk is, daar in het inleidende verzoek-schrift geen middelen worden aangevoerd.

2.2. De Raad merkt op dat artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat een verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen dient te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden verstaan: de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door het bestreden besluit werd geschonden (cf. RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

In casu stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift weliswaar uiteenzet het door verweerder in de bestreden beslissing geformuleerde standpunt niet te delen en dat een andere appreciatie van de documenten die hij aanbracht in casu mogelijk is, maar dat hij nalaat te duiden welke precieze wets- of reglementaire bepaling of welk beginsel van behoorlijk bestuur hij geschonden acht.

Verzoeker toont met zijn beschouwingen in zijn synthesesmemorie ook niet aan dat zijn inleidend verzoekschrift een middel bevat. In zoverre hij ter staving van zijn eigen standpunt nog nieuwe documenten aanbrengt, moet de Raad er tevens op wijzen dat het hem niet toekomt om in de plaats van verweerder te oordelen of er een einde dient te worden gesteld aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden. Het gegeven dat verzoeker documenten aanbrengt, waarover verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing niet beschikte, laat de Raad ook niet toe vast te stellen welke wets- of reglementaire bepaling of welk beginsel van behoorlijk bestuur hij geschonden acht.

De Raad kan slechts vaststellen dat het verzoekschrift geen middel, in de zin van artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet, bevat.

De opgeworpen exceptie is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier december tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK,

voorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK